

LEVENDE WOORDEN

Ja, waar Hij komt, wordt men in wijde ruimte gezet!

Niet te vergeefs heeft Hij geene plaats gevonden in de herberg, zoo als wij lezen: OMDAT VOOR HENLIEDEN GEENE PLAATS WAS IN DE HERBERG. Hij heeft Zijne genade willen handhaven van de kribbe tot op dezen dag; daarom hebben wij Hem ook niets mogen toebrengen. In alle dingen zoude het Zijne genade alleen zijn; daarom heeft Zijne moeder zich beholpen met hetgeen zij had en wat zij vond. Zijn Naam is "Jesus", die duidt: Hij maakt ruimte. Nauw ingesloten was Hij in de kribbe; daarom zult gij niet langer angst en benauwdheid hebben, gij, die door al de machten van het zichtbare en van de hel zijt aangevochten. Hij was voor ons en met ons in de engte; maar daartoe is Hij gekomen, dat Hij onze banden, de banden der hel, de strikken des doods zoude losmaken. Daarom zingt de Gemeente: Gij hebt mijne banden losgemaakt! - Daarom wie in de engte en benauwdheid zich bevindt, - hoe dan ook, hij zie op Hem, die geene plaats heeft kunnen vinden in de herberg. Dat is Zijn Woord: "In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen!" Nog heden ten dage kan de ware Christus, die eenmaal voor ons in de kribbe lag, geene plaats vinden in de herberg; want waar wil men der waarheid Christi hare woning laten?

Maar is het hart door den vloek der wet beklemd, hier is Hij, die een vloek werd voor ons! Is het hart door de ongerechtigheid en vreeze des doods gekweld, hier in de kribbe ligt Hij, in Wien de gerechtigheid is, die voor God geldt en het leven! Of is anders iemand nauw ingesloten, door welken nood der zonde en des ver-

derfs ook, - hij zie naar zijnen Koning in de kribbe! Hij ligt niet meer in doeken; Hij ligt niet meer in de kribbe, maar, verhoogd zijnde boven alle hemelen, leeft Hij en treedt Hij voor ons in, als een barmhartig Hoogepriester en trouwe Heiland. Daarom o gij allen, die Zijn volk zijt, stort voor Hem uit uw gansche hart, hoe beklemd het ook zijn moge, en gij zult tot Zijnen lof bekennen: Gij hebt mij ruimte gemaakt op Uwen troon, in de wijde kleederen Uws Heils!

Amen.

H.F.K.

Hij ligt in de kribbe. Ziet daar, opdat gij er zeker van zult zijn, dat niets dan Christus in de wereld gepredikt moet worden. Wat is de kribbe anders dan de gemeente van het christusvolk in de kerken voor de preek? Wij zijn de dieren voor deze kribben, daar wordt Christus ons voorgelegd, met Hem moeten wij onze zielen voeden, dat wil zeggen naar de prediking leiden; wie naar de prediking gaat, die gaat naar deze kribbe, ja maar het moeten preken over Christus zijn. Want niet alle kribben bevatten Christus, ook leren alle preken niet het geloof, ja, er was maar één kribbe in Bethlehem, waarin deze schat lag en het was bovendien een lege, verachte kribbe, waar verder geen voeder in lag. Zo bevat ook de prediking van het evangelie niets anders, heeft en leert niets anders dan Christus; wordt er echter iets anders geleerd, dan is het al niet meer de kribbe van Christus, maar de kribbe van de hengsten, van de gewapende ruiters, vol met de tijdelijke leer van het lichamelijke voedsel. Opdat gij echter zult zien, hoe Christus in doeken het geloof

in het Oude Testament betekent, zullen we enige voorbeelden aanhalen.

Wij lezen in Matth. 8:4, wanneer Christus de melaatse reinigt, dat Hij tot Hem zegt: "Maar ga heen, toon uzelf de priester en offer de gave, die Mozes geboden heeft, hun tot een getuigenis". Hier hoort gij, dat de wet van Mozes aan de Joden gegeven is tot een getuigenis of teken, zoals ook hier de engel zegt. Namelijk, dat zo'n wet iets anders betekent dan wat haar woorden zeggen. Wat? Christus is de Priester, alle mensen zijn geestelijk melaats wegens hun ongeloof. Als wij echter in Hem geloven, zo raakt Hij ons met Zijn hand aan, schenkt ons Zijn werken, daardoor worden wij rein en gezond zonder enige verdienste van ons. Daarom moeten wij ons Hem dankbaar tonen en belijden, dat niet door onze werken, maar door Zijn genade wij rechtvaardig geworden zijn. Zo hebben we de rechte gezindheid jegens God. Bovendien moeten wij onze gaven offeren, dat wil zeggen, onszelf aan onze naaste schenken, hem ook weldoen, zoals ons Christus gedaan heeft. Dat is Christus dienen en de rechte Priester offeren; want het gebeurt om Zijntwil en uit liefde tot Hem en Hem ter ere. Ziet gij hier, hoe lieflijk Christus en het geloof figuurlijk in de Schrift opgesloten ligt? Nu begrijpt ge, dat Mozes met de wet slechts een getuigenis en heen wijzing naar Christus gegeven heeft. Zo ook moet men het gehele Oude Testament opvatten en het doeken laten zijn, die Christus aanwijzen en bekend maken.

Luther.

Want wanneer de ziel zich met iets bezig houdt, hetzij iets slechts of iets goeds, en het haar daarmede ernst is, dan kan zij in een enkel ogenblik meer denken dan de tong in tien uur kan zeggen of de pen in tien dagen schrijven. Zulk een vlug, subtiel en tegelijk machtig ding is de ziel of de geest. Daarom is zij met de Tien geboden in al hun vier onderdelen heel spoedig klaar, wanneer zij dat wil en het haar ernst is.

Luther.

VERZUCHTING

'k Heb lang genoeg geleefd, indien 't U mogt
 behagen,
 Vrymagtig Heer, die eerst myn ziel in 't
 lichaam zond,
 Den engen band, die hen zo lang te samen
 bond,
 Te ontbinden, en een end te maken van myn
 dagen.

Maar zo gy rekenschap van myn bedryf zoudt
 vragen,
 Sloot angst en schaamte my gewis den
 bangen mond,
 Bewust, dat ik den tyd, dien Gy my hebt ge-
 gond,
 In myne jeugd heb aan de waereld opgedragen.

'k Heb naderhand ('t is waar) myn mannely-
 ken tyd
 (Gestuit door Uw gena) wel aan Uw dienst
 gewyd,
 En 't heil omhelsd, aan 't kruis door Uwen
 Zoon verworven;

Maar noch kleeft my, helaas! de zonde aan,
 tot myn smert.
 Och, Heer, wees Gy myn Borg! verlos myn
 zuchtend hert!
 Hy leefde lang genoeg, die zalig is gestor-
 ven.

Boddaert.

levensgeschiedenis op > http://nl.wikipedia.org/wiki/Pieter_Boddaert_jr

LEVENDE WOORDEN

De doorstoken zijde van Christus is als een geopend venster waardoor gij in het liefdevolle hart van uw Heiland kunt zien. De spitsvondige hekelaar Momus zegt: "God had in het hart van de mens een venster moeten laten opdat men zien en waarnemen kon wat elk in het schild voerde". Als door een geopend venster, mijn ziel, kunt gij in het vriendelijk en zegenrijk hart van uw Heiland schouwen en met uw ogen zien hoe Hij jegens u gezind is. Daarom zegt Bernardus:

Waaruit kan mij beter blijken,
Dat mijn Heiland mij bemint,
Dan om stervend te bezwijken
Voor mij, schuldig Adams kind?
Elke van Zijn bloed'ge wonden,
Die Hij aan het kruis ontving,
Toont me hoe Hij om mijn zonden
Aan dat hout der smarte hing.

Wilt gij weten, o mens, of Jezus u lief heeft? Ga dan naar het kruis en zie op Zijn doorstoken zijde; en gij zult bemerken hoe Zijn hart klopt van vurige liefde tot u. Gij zult daar als met grote gouden letters geschreven zien het heerlijk krachtig woord, dat uit Zijn mond ging: "Zijt gij niet een dierbare zoon? Zijt gij Mij niet een troetelkind? Want sinds Ik tegen u gesproken heb denk ik nog ernstig aan u; daarom rommelt Mijn ingewand over u; Ik zal Mij uwer zeker ontfermen. Hoe zou ik u overgeven, zou Ik u maken als Adama, u stellen als Zeboïm! Mijn hart is in Mij omgekeerd, al Mijn berouw is tezamen ontstoken; Ik zal de hitte van Mijn toorn niet uitvoeren, Ik zal niet we-

derkeren om u te verderven". Gij laat mij in Uw gewond en bloedend hart zien hoe hartelijk lief Gij mij hebt. Voorzeker, aan Uw barmhartigheid heb ik het te danken dat ik niet uitgevallen ben.

'k Blijf, Heere, zo hart'lijk U beminnen;
Sla toch elk ogenblik mij ga,
Verover Gij mijn hart en zinnen,
Sta mij toch bij met Uw gena.
De wereld, neen kan niet bedenken
't Geluk waarnaar ik hijgend tracht;
Geen aard noch hemel zelfs mij schenken
De laaf'nis, waar mijn ziel naar
smacht.

Naar niets daarvan zal 'k immer vragen,
Zo 'k U, mijn Jezus, maar bezit;
Naar U als 't dierbaarst goed te jagen.
Dit blijft mijn hoogst en eeuwigst wit.
En, breekt dan eenmaal ook mijn harte,
Gij zijt alleen mijn toeverlaat,
Gij lenigt stervensangst en smarte,
Als Gij ter doodsvallei meegaat.

Gij woudt voor mij 't rantsoen betalen,
Maar 't heeft Uw dierbaar bloed gekost;
Bij U mag ik de kwijtbrief halen,
Die mij voor eeuwig heeft verlost.
Mijn Jezus Christus, God en Heere,
Neen, Gij verlaat mij nimmermeer.

J.H.

